

[Udenrigsministeren.]

dette Land er noget mindre interesseret i, skal Fordelingen være den samme under den nye Ordning, som den var i Aaret 1935. Jeg ved ikke, om man kan sige, at denne Gruppe uden videre falder sammen med Begrebet Færdigvarer; for at kunne besvare det Spørgsmaal maa jeg først vide, hvad man mener med Færdigvarer; det er jo et af de dunkle Ord, der bruges Dag ud og Dag ind til at forvirre økonomiske Diskussioner. Dette skal ikke være nogen Bebrejdelse mod den ærede Ordfører, fordi han har brugt Ordet; jeg bruger det ogsaa tit selv; man er næsten nødt til at bruge den Slags Ord, som nu engang trænger sig frem, selv om de bruges i meget forskellig Betydning ved de forskellige Lejligheder.

Den ærede Ordfører sagde endelig nogle Ord om, at der nu her fra tysk Side forelaa en Ændring af Selvforsyningspolitikken. Jeg for min Del maa mene, at det gør der ikke. Tyskland opretholder sin Selvforsyningspolitik, men det, der er Tilfældet, er, at Tysklands Selvforsyningspolitik ikke er lykkes paa tilfredsstillende Maade i dette Øjeblik, paa afgørende Punkter er glippet, og at Tyskland derfor har Brug for Landbrugsvarer i større Omfang, end man mente i de foregaaende Aar at have Brug for disse Varer. Men deraf følger ingenlunde, at denne for os gunstige Situation er af meget varig Karakter. Den holder i Aaret 1936 sandsynligvis, man kan maaske ogsaa, men med mindre Grad af Sandsynlighed, sige, at den holder i 1937; de tyske Forhandlere har ikke ment, at den i tilsvarende Grad kunde tænkes at holde sig blot i 1937 som i 1936, men i ikke helt ringe Grad regner man med, at den Tilstand ogsaa vil bestaa i 1937. Man regner den betydeligt ændret igen i 1938, saaledes at der vil være Brug for færre Varer i Tyskland. Men derom kan naturligvis ingen af os vide noget bestemt; det afhænger af Vejrforhold og mangfoldige Erhvervsforhold i Tyskland, som ingen af os kan sige noget afgørende om.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Drachmann) sagde noget om en Tale, der var holdt ovre paa Fyn, og satte denne i Modsætning til mine Bemærkninger om, at alt var gaaet glat. Jeg kan i den Anledning kortelig sige, at jeg sagde, alt var gaaet glat med Hensyn til Spørgsmaalet om Fordelingen af det tyske Varesalg til Danmark mellem de forskellige Grupper af Varer; at der har været andre Ting, der har givet Anledning til Uro, ved vi alle sammen, og at der har været Stem-

ninger fremme mellem Landbrug og Industri, ved vi ogsaa alle sammen, men jeg har sagt tidligere her i Tinget og gentaget det i Dag, at disse Stemninger — jeg skal ikke sige, om de er mere eller mindre berettigede i øvrigt — i hvert Fald intet har med denne Forhandling at gøre og ingen Indflydelse har øvet paa selve Forhandlingerne, selv om der har været talt en hel Del om det ude i Landet.

Det ærede Medlem udtalte, at man vidste ikke, om Priserne var rimelige eller ikke. Priserne aftales for to Varer, Kreaturer og Svin, idet disse Varer købes af de tyske Rigsmyndigheder til bestemte Priser. Disse Priser er for Kreaturerens Vedkommende bedre; end de var i Fjor, og for Svinenes Vedkommende saaledes, at man fra Forhandlingernes Side for Landbrugets Vedkommende har slaaet sig til Ro dermed. Men det er for meget forlangt, at vi her skulde oplyse disse Priser, thi jeg kan roligt sige, at hvis vi havde stillet den Fordring, at Priserne i al Almindelighed kunde bekendtgøres, saaledes som man fra nogle Sider ønsker, saa vilde det ikke have været muligt at komme til nogen Aftale paa dette Grundlag. Der træffes her en Handel, paa samme Maade som naar Folk ellers handler, og det er ingenlunde altid givet, at handlende og Købere er enige om at bekendtgøre Priserne; der er naturligvis Tilfælde, hvor de staar i Butiksvinduerne, og man kan se dem der, men der er ogsaa mange Tilfælde, hvor den paagældende Forretning ikke har Lyst til at bekendtgøre, til hvilken Pris der handles, især naar der samtidig skal handles med andre. Tyskland er i dette Tilfælde, og det er ganske bestemt med Hensyn til sit Krav om, at saadanne Oplysninger ikke slynges ud i Offentligheden.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti mente, at man skulde have faaet rettet i vort Handelsforhold til Tyskland. Det har vi til en vis Grad ogsaa, men det ærede Medlem synes paa dette Punkt at gøre sig skyldig i en Misforstaaelse med Hensyn til, hvad der er aftalt. Det ærede Medlem synes, saa vidt jeg opfattede ham, at mene, at der stadig bestod et vist Forhold mellem Værdien af, hvad vi skal indføre og udføre, som var lagt fast og opretholdt i Aar paa samme Maade som i Aaret 1935. Det er ikke det, der er Tale om. Naar jeg har sagt, at 1935 var Grundlag for Aftalen her, sagde jeg tillige, at det var med Hensyn til Forskellen i Udførselsværdi og Indførselsværdi. Det er dette Forhold, der bliver uforandret; men dette Forhold var for det første ikke i 1935